Kære DF´ere - kære gæster !

På mandag er det to år siden, Dansk Folkeparti blev stiftet.

Politisk, samfundsmæssigt og folkeligt befinder vi os i en

meget afgørende og meget spændende periode:

¤ Tre gange - sandsynligvis indenfor de nærmeste måneder - skal danskerne til valgurnerne - lokalvalgene er lige om hjørnet, til foråret skal Amsterdam-traktaten til folkeafstemning, og meget tyder på et snarligt folketingsvalg.

¤ En helt ny EU-traktat, hvor Danmarks suverænitet er på spil, og hvor den sidste rest af grænsekontrol fjernes, blev i forgårs underskrevet af den danske regering.

¤ Ved Højesteret føres en sag, hvor statsministeren beskyldes for at have overtrådt Grundloven.

¤ Den grove volds-kriminalitet er stigende. Ældre og svage føler sig med god grund ikke længere trygge, når de færdes udenfor deres hjem.

¤ Vort samfunds ældre behandles dårligere og dårligere, og på sundhedsområdet hersker der kaos - med uhyggeligt lange ventelister. Rundt om i landet venter i tusindvis af pensionister forgæves på en plejehjemsplads.

¤ Danmark er ved at blive omdannet til et multi-etnisk samfund. 6.000-8.000 udlændinge opnår hvert år dansk indfødsret, mens fremmede stadig strømmer ind i landet. Befolkningen er generelt utryg ved situationen.

Det er den situation, Folketingets flertal har anbragt Danmark i. Det er derfor selvfølgelig nærliggende at blive gal på de politikere, der har skabt denne situation. Ja, det faktisk forståeligt, at man ikke nærer specielt varme følelser overfor disse drivende kræfter i den ændring af Danmark, der nu finder sted.

Jeg forstår godt disse følelser.

Men kan man egentlig tillade sig at bebrejde eksempelvis Poul Nyrup og Birte Weiss, at de nu, hvor de har magt til det, faktisk gennemfører det, der er deres politik - Den politik, det er, at omdanne Danmark til et multi-etnisk samfund ?

Det mener de to jo faktisk er en kultur-berigelse for Danmark.

Det siger de gang på gang, og det har de i årevis sagt igen og igen.

Jamen, er det da ikke aldeles fair og helt legalt, at disse politikere har deres egen opfattelse af, hvordan samfundet skal indrettes, at de på dette grundlag søger valg til Folketinget, og at de så, når de får magt som de hele tiden har haft agt, sætter deres vilje igennem ?

Det, jeg vil frem til med dette er at slå fast, at vel er det politikerne, som gennemfører lovgivningen, men det overordnede ansvar for den politik, der føres i Folketinget, ligger suverænt hos det danske folk.

Folket har jo i årevis været fuldstændig klar over, at disse politikere faktisk bruger deres magt efter deres agt. Der har i lige så mange år været lavet undersøgelse efter undersøgelse, som viser, at Folketingets flertal på disse afgørende afgørende områder handler i direkte modstrid med det danske folks ønske.

Ikke destomindre bliver de selvsamme politikere, som altså handler modsat folkets ønske, hele tiden genvalgt til Folketinget !

Jeg vil tillade mig at hævde, at det danske folk gang på gang er blevet manipuleret til at stemme som de rent faktisk gør.

Tag som eksempel det kommunalvalg, og ikke mindst det folketingsvalg, som nu står lige for:

Nu, hvor denne valgkamp er gået i gang, bliver det pludselig - på baggrund af en række opinionsundersøgelser - yderst interessant for politikerne, hvad vælgerne egentlig mener.

Venstre, som selv for snart 15 år siden var med til at gennemføre den katastrofale udlændingepolitik, og som 10 år i regering med De Konservative intet gjorde for at rette op på forholdene, får pludselig travlt med at få flygtningesagen på dagsordenen. Det sker meget nødtvunget - og fordi der nu står valg og afstemning for døren.

Socialdemokratiske borgmestre får besked fra allerhøjeste sted i deres parti, at nu -her op til kommunalvalget- må de da godt begynde at skælde ud på somalierne, hvis de ellers mener, det kan sikre dem genvalg.

Ja, om det så er Centrumdemokraternes formand, Mimi Jakobsen, er hun minsandten også begyndt at gøre sig interessant og byde sig til som en af dem, der nu vil gøre noget ved fremmedpolitikken. Ja hun tilbyder ligefrem at være mægler mellem Socialdemokratiet og Venstre og Konservative !

En mægler er i sagens natur en uvildig, neutral opmand. En mægler kan da aldrig blive en person, som selv har været med til at skabe alle problemerne.

Noget helt andet er, at der naturligvis slet ikke er behov for en mægler mellem socialisterne og Venstre og Konservative, for det ville i så fald betyde, at der var en markant forskel mellem udlændingepolitikken hos de to parter. Og det er jo ikke tilfældet. Her har man stået last og brast i alle større beslutninger på det område i de seneste to årtier.

Lad mig tage et eksempel i den tildeling af dansk indfødsret, som Folketinget tre-fire gange om året bevilger i masse-bundter, og som DF med god ret har betegnet som en tikkende bombe under hele vor nation:

I tusindvis af fremmede hvert år bliver pr. automatik danskere. Det er i den forbindelse ligegyldigt, om der er tale om kriminelle, om der er tale om bistandsklienter, som aldrig har eller aldrig vil kunne forsørge sig selv eller om der er tale om folk, som måske slet ikke bryder sig om Danmark.

Hvis den danske befolkning vidste, hvordan denne indfødsret helt vilkårligt uddeles, ville der lyde et rama-skrig. Hvis man bare kunne fatte, hvor mange statsborgerskaber, det drejer sig om. Heldigvis for Folketingets flertal skal den samlede danske presse nok sørge for, at dette ikke sker. I aviserne omtales aldrig disse indfødsretslove.

Ved Grundlovens skabelse i 1849, blev der lagt afgørende vægt på indfødsretten. Det skulle være noget særligt at blive dansker. Derfor blev det besluttet, at det måtte være selve Folketinget, som ved lov gav hver enkelt ansøger indfødsret. Så megen vægt lagde man på tildeling af dansk indfødsret. Dengang!

En ting er, at nationens befolkningssammensætning nu dramatisk ændres, noget andet er økonomien bag den førte udlændingepolitik.

Et kapitel for sig selv. Men igen en sag, som ikke diskuteres - end ikke i forbindelse med finansloven, hvor der ellers nok kan blive barnlige skænderier om småbeløb. Når det drejer sig om udgifterne til flygtninge og indvandrere, er det ikke småbeløb, vi taler om. Det er helt enorme årlige summer, der bruges. I årevis har vi, når vi har spurgt regeringen altid rutinemæssigt fået at vide, at det drejede sig om 6,9 milliarder, som er det officielle beløb på statens budget.

Til sidst orkede vi ikke at høre på den historie mere, hvorfor vi her i foråret besluttede os til at iværksætte vor egen seriøse og grundige undersøgelse. Undersøgelsen, som er blevet til på baggrund af oplysninger fra Danmarks Statistik´s DIOR-base, og hvis tal af eksperterne herfra er betegnet som meget seriøse og rimelige, blev i sidste måned offentliggjort i Dansk Folkeblad.

Konklusionen på undersøgelsen, som jeg vil komme meget mere ind på i forbindelse med min tale om udlændingepolitikken i morgen, er, at

de fremmede koster 29,8 milliarder kroner hvert eneste år !

Og læg så venligst dertil de 11 milliarder kroner, der igennem DANIDA ydes i bistandshjælp til fremmede mennesker udenfor landets grænser. De er ikke engang medregnet i undersøgelsen !

Læg tallene sammen - 40 milliarder kroner !

40 milliarder kroner betaler altså danske skatteydere til fremmede mennesker - om året ! Et astronomisk tal. Og det ud fra en hvilken som helst standard.

Det er to-en-halv gange de samlede forsvarsudgifter

Det er halvanden gang undervisningsudgifterne

Det er knapt fire gange udenrigstjenestens udgifter

Det er fem gange det beløb, vi bruger på lov og orden

Det er syv-og-halvtreds gange de samlede udgifter til kongehuset, folketinget og statsministeriet

Så meget koster det altså at være naiv !

Men tænk så lige på, at regeringen under de seneste finanslovsforhandlinger var ved at vælte i forbindelse med i denne sammenhæng en pebernødde-udgift på 300 millioner kroner til uddannelsespladser.

--

Hvad er det så disse nye bosættere beriger Danmark og det danske folk med?

I kølvandet på den førte fremmedpolitik følger en række dårligdomme - ikke mindst indenfor rets-området.

Den er gal over alt: I København og Odense huserer indvandrerbander og sætter ved hjælp af vold og trusler om vold dagsordenen. De store byers omegnskommuner - som Ishøj, Brøndby Strand, Vollsmose og Gjellerup - hvortil flygtningene strømmer, flygter til gengæld danskere den anden vej - nemlig de lovlydige borgere, der har pengene til det.

Imens opererer diverse udenlandske terror-organisationer som den ceylonske De Tamilske Tigre, den kurdiske PKK og den palæstinensiske Hamas åbenlyst fra officielle kontorer rundt om i Danmark, mens den russiske mafia er ved at mase sig ind for at få den i den kriminalitet, som rockerbanderne hidtil har siddet suverænt på.

Nok at se til for vort hårdtarbejdende politi, som slet ikke får hverken tid eller ressourcer til at dæmme op for, og efterforske, en række alvorlige forbrydelser. Herunder at standse den række af illegale indvandrere, som nu for alvor strømmer ind over den stadigt mere hullede danske grænse mod Tyskland.

Det bringer mig frem mod den næste, store dårligdom i det danske samfund - nemlig den gradvise ophævelse af den danske nation, som EU er mester for. Lad det være sagt med det samme, så det ikke kan misforståes: Dansk Folkeparti er modstander af Den Europæiske Union ! Og jeg er modstander af Den Europæiske Union !

Men europæer har jeg da altid været!

Det blev jeg det øjeblik, jeg kom til verden - al den stund, at jeg er født som dansker, og at Danmark siden tidernes morgen har været en geografisk, kulturel og historisk del af Europa.

At det skulle være nødvendigt at fastslå noget så enkelt og ligetil! Når det er nødvendigt, hænger det nøje sammen med, at det at være europæer i dag i vide kredse åbenbart er blevet synonymt med at være tilhænger af Europa-Unionen. Og det er faktisk skammeligt, at det forholder sig således. Det er heller ikke rigtigt.

Men der hersker så mange andre mærkelige myter. Mange unge EU-tilhængere forklarer mig, hvor betydningsfuldt det er, eksempelvis at kunne rejse frit i Europa og frit at kunne studere i Europa. Som om man ikke altid har kunnet gøre det - også lang tid før der var så meget som tænkt på EF og EU.

H.C. Andersen rejste Europa tyndt og studerede. Det samme gjorde Bertel Thorvaldsen, Peder Griffenfeldt, Karen Blixen, Thøger Larsen, Ludvig Holberg, Ole Rømer, H.C. Ørsted og Kaj Munk.

Ja, i gamle dage var der faktisk ikke én betydelig familie, som ikke på ét eller andet tidspunkt havde en af slægtens unge igang med studier ved Oxford, Sorbonne eller andre betydende europæiske læreanstalter. På samme måde havde Niels Bohr et væld af unge europæiske studerende på sit institut.

Men det var ikke kun studerende og fine folks børn, som rejste ud i Europa. I tusindvis af danske håndværks-svende gik på valsen, som det hed - tog arbejde rundt om, og lærte og lærte fra sig af andre europæere.

Sådan var - og er - det blandt de europæiske folk: Vi lærer af hinanden, vi besøger hinanden, og opholder vi os i længere tid i andre verdensdele, finder vi som noget helt naturligt sammen med andre europæere. Europa er altså ikke noget, vi skaber eller udvikler - Europa eksisterer nemlig allerede !

Men personligt er jeg først og fremmest dansker.

Det er min afgørende, væsentlige grund til at afvise Den Europæiske Union. Hvorfor skal man partout flytte i storfamilie med alle naboerne - bare fordi man har det hyggeligt på vejen? Det gode naboskab trives nu én gang bedst, når man nøjagtigt ved, hvor hækken mellem haverne står. Først, når skel-pælene begynder at flyde rundt, opstår kontroverserne og stridighederne.

Vi kender vort Danmark - som de andre europæiske folkeslag kender deres lande. Danmark har eksisteret som selvstændig og fri nation i mere end tusind år. Det har vore forfædre kæmpet for, og det har vi i vor generation en forpligtelse til at kæmpe for.

Præsident Charles de Gaulle talte varmt om Fædrelandenes Europa. De samme tanker havde premierminister Winston Churchill, da han slog til lyd for et europæisk samarbejde. Jeg kan varmt tilslutte mig de to store europæiske statsmænd, hvis indsats har betydet så meget. Kunstige unioner har det med at ende i kaos. Det er historiens smertelige lære - senest demonstreret med Jugoslavien og Sovjetunionens opløsning. Og i Dansk Folkeparti vil vi ikke være med til at skabe risiko for de generationer, der kommer efter.

Derfor siger vi - ikke alene for frihedens skyld, men også for fredens skyld - nej til en kunstig europæisk integration. Vi mener nemlig, at dansk lovgivning skal bestemmes i Folketinget og dermed af det danske folk.

Resultatet af Regeringskonferencen i sommer endte altså med den såkaldte Amsterdam-Traktat. Kristian Thulesen Dahl vil i morgen give en redegørelse for den nye, foreslåede traktat - og hvorfor Dansk Folkeparti anbefaler et nej ved den forestående folkeafstemning.

Vi tonede rent flag, da vi stiftede partiet, og vi fastholder vor modstand, som vi senere har noteret det i vort principprogram.

Den meget korte, men helt afgørende, forklaring på Dansk Folkepartis skarpe holdning er, at EU nu - stik imod alt det, vi i sin tid blev lovet og forsikret, da det hed EF - har sat auto-piloten til i kursen direkte mod dannelsen af Europas Forenede Stater.

Amsterdam-Traktaten er en grundlov for en ny statsdannelse - ikke en fornuftig arbejdsplan for et fornufts-samarbejde mellem suveræne lande. Nu må glideturen mod fælles-staten slutte!

Det danske folk har heldigvis - som det eneste folkeslag blandt de 15 medlemmer - muligheden for at sætte stopklodsen i. Det gør vi naturligvis mest for Danmarks skyld - men så sandelig også på vegne de andre folkeslag, som ikke får lov til at sige fra. Ingen andre lande indenfor EU vil nemlig få en folkeafstemning om Amsterdam-Traktaten.

Og her vil jeg godt komme med en kommentar til udtalelsen fra Venstres formand sidste weekend. Uffe Ellemann-Jensen boltrede sig med usædvanlige bemærkninger - som for eksempel at Venstre hellere giver Nyrup Rasmussen fire år mere som statsminister, end at danskerne siger nej til Amsterdam-Traktaten. Jeg var ved at trille ned ad stolen af overraskelse over udtalelsen, der viser en træt partileder, der sælger ud af dansk suverænitet for at frede en socialdemokratisk statsminister.

Helt bagvendt er det så småt lykkedes at bilde danskerne ind, at vi vil modtage langt færre flygtninge, såfremt det hele i fremtiden styres fra Bruxelles. De danskere, der tror på den løgnehistorie, kender ikke EU-systemet - og da slet ikke, når Europa-Parlamentet givetvis får mere magt! Dansk udlændingelovgivning skal bestemmes af det danske folketing, af politikere valgt af det danske folk.

Dansk Folkeparti er helt på det rene med, at vi - som det skete både i ´92 og i ´93 - vil blive mødt af en kolossal magtfuld alliance, når vi går ud og anbefaler et nej. Unionisterne er jo repræsenteret af regering, af Folketingets flertal, af arbejdsgiverforeningen, af LO, af hele EU´s møg-rige propaganda-apparat - og værst: af stort set alle chefredaktørerne.

Der har dog på det seneste været små-bitte forårs-tegn på, at en enkelt eller måske endda to af de store landsaviser er blevet lidt lorne ved unionismen, og måske vil turde ende med at arbejde for et dansk nej.

Men folket har som nævnt tidligere vist, at hele denne sten-rige elite kan besejres. Vi danskere har én gang, den 2. juni 1992, sat tingene på plads, og jeg håber, at vi kan gøre det igen. Jeg er ligeså sikker på, at Dansk Folkepartis årsmøde her, i forbindelse med EU-debatten i morgen, vil vide at sende et krystal-klart signal om, hvad vi mener !

I disse EU-tider er det af særlig betydning for Danmark, at vi har Grundloven at holde os til. Vi afventer med spændning Højesterets kendelse om, hvorvidt statsminister Poul Nyrup Rasmussen dømmes for konsekvent at have overtrådt Grundloven. Dansk Folkeparti noterer med tilfredshed, at statsministeren har garanteret, at folkeafstemningen først kommer efter Højesterets kendelse.

Om end Grundloven altså på utallige områder bliver overtrådt - det gælder indfødsretten, det gælder EU, det gælder de knapt 150 overtrædelser af boligens ukrænkelighed, og det gælder begrænsningen af ytringsfriheden - er der så meget desto mere grund til for os andre at slås for den.

Der har på det seneste lydt mange toner om at Grundloven burde revideres - så den kunne komme i takt med tiden, som det er blevet sagt.

En Grundlov skal netop ikke være i takt med tiden !

Grundloven er det fundament, hvorpå alle andre love skrives - og der behøver man ikke at justere. Grundloven, som er så enkel som tænkes kan - og så fornuftig som tænkes kan. Den er folkets sikkerhed for at frihedsrettighederne respekteres, og den er først og fremmest folkets garanti for, at man ikke bliver løbet over ende af smarte teknikere og bedrevidende humanister, som vil gøre Danmark til hele verdens legeplads.

Mens der som nævnt tidligere ikke spares en øre, når det gælder fremmede mennesker her i landet og fremmede mennesker udenfor Danmark, er der til gengæld ingen grænser for, hvor uanstændigt vore ældre, svage og syge behandles.

Dansk Folkeparti har sendt et klart signal om, at vi føler os dybt ansvarlige for disse grupper i det danske samfund. Og jeg har på fornemmelsen, at man har forstået, at dette er et af Dansk Folkepartis hjertesager.

At vi naturligvis ønsker, at man i samfundsøkonomien - nøjagtig som det sker i privatøkonomien - sætter tæring efter næring.

I den forbindelse er det nødvendigt at advare regeringen om, at det store økonomiske indgreb, man åbenbart forbereder, ikke bare ender med den sædvanlige buket af nye afgifter. Hvis det er tanken, må regeringen se at finde sit parlamentariske flertal hos Enhedslisten og SF.

Men ender det derimod med kraftige besparelser på de offentlige budgetter, kan regeringen være sikker på Dansk Folkepartis varme opbakning. Vi kan i den forbindelse, hvis ønsket, pege på en række mulige besparelser. Det afgørende er, at det samlede skattetryk under ingen omstændigheder må stige, og at indgrebet sker i det offentlige overforbrug.

Dansk Folkeparti er således altid parat til at hjælpe regeringen på den måde, men vi vil ikke være med til at spare én eneste krone, hvor det gælder om at tage vare på de borgere, som uforskyldt ikke er i stand til at klare sig selv. Tværtimod vil vi være parate til i mange mange tilfælde at øge den offentlige ydelse til disse svage grupper.

Der er således ingen mening i at folkepensionisterne, som i deres erhvervsaktive liv har slidt og slæbt til gavn for Danmark, skal finde sig i en situation, hvor der knapt nok er penge til de basale behov. Vi ønsker en ordentlig økonomi for pensionisterne.

Som folkepensionisterne har store økonomiske vanskeligheder, har også førtidspensionister problemer. Der er her tale om mennesker, der, som følge af fysiske eller psykiske handicaps, pludselig er kommet i en situation, hvor de ikke længere magter at forsørge sig selv. De personlige og familiemæssige omkostninger, disse mennesker bærer, er i forvejen store nok - der skal ikke ydermere tilføjes økonomisk ruin.

Der er i hundrede og atter hundredevis af ældre, som venter på en plejehjemsplads. Mens borgmestrene rundt om er ved at falde over egne ben i bestræbelserne på at garantere institutionspladser til børn i disse kommunalvalg-tider- og i øvrigt heller ikke engang magter dette - er det så som så med interessen for at sikre de ældre, der ønsker det, en plejehjemsplads.

Disse ældre spiser man i stedet af med en meget mangelfuld, periodisk overvågning, som kun giver begrænset, eller slet ingen, tryghed. De ældre, som vælger at blive i eget hjem, men som ikke kan klare mange daglige gøremål - måske at gøre rent - sylter man også eksempelvis i ferieperioderne.

Sundhedsvæsenet udgør et andet væsentligt område, hvortil staten bør betale langt flere penge. Ventelisterne er stadig enorme, til trods for at regeringen ustandselig lover, at nu skal der gøres noget, nu skal ventelisterne afskaffes. Der sker bare intet.

Patienter med som hofteskader, grå stær, hjerteproblemer eller andre traumatiske sygdomme må ofte vente i måneder, ja år, før der sker noget - hvis man vel at mærke ikke har penge selv til at opsøge et privathospital. Og selvom Dansk Folkeparti bestemt er varm tilhænger af privathospitaler, mener vi, at det bør være en statsopgave at sørge for, at forholdene i det offentlige sygehusvæsen er i tip-top stand. Specielt da, når man har verdens højeste skattetryk.

Oprettelsen af flere offentlige hospicer til glæde for dødsdømte patienter og disses pårørende er et special-område, vi har gjort en stor indsats for.

Fra personalet på sygehuse, hospicer og plejehjem bliver der ydet en kolossal indsats - ofte yder de ansatte her en langt større indsats, end man med rimelighed kan forvente - og til en meget ringe betaling. Den indsats ønsker vi - også økonomisk - at værdsætte langt højere end tilfældet er. Alle danske familier kommer på et eller andet tidspunkt i kontakt med social- eller sundhedsvæsenet.

For Dansk Folkeparti er det som nævnt en hjertesag - og i øvrigt en national opgave at arbejde for at forholdene er i orden.

Dansk Folkepartis sociale ansvarlighed blev som nævnt et af hovedpunkterne i det principprogram, som vi så endelig fik gjort færdig. Jeg håber og tror, at alle her har forståelse for, at det tog så lang tid som det gjorde. Der var masser af andre ting, der skulle gøres færdig først. Vigtigt er det imidlertid, at vi så nåede det inden valgene. At gå til valg uden et principprogram er nemlig bestemt ikke nogen ønskværdig situation.

Den klare overordnede linje i programmet vort varme og stærke nationale sindelag. Dette går som en rød-hvid tråd gennem programmet og vore holdninger. Dansk Folkeparti lægger ikke det mindste skjul på, at vi elsker vort fædreland, Danmark, og at vi føler en historisk forpligtelse til at værne om den danske kulturarv.

Dansk Folkeparti fremstår i dag i alles opfattelse som et rød-hvidt parti - et dansk parti !

Vi siger ja til national ansvarlighed for de svage, vi siger ja til et stærkt dansk forsvar inden for NATO, ja til et frit og selvstændigt Danmark. Ja til en skole, hvor vore børn lærer noget. Vi siger ja til et Danmark, hvor der hersker lov og orden, ja til familien som selve kernen i samfundet.

Det er min opfattelse, at vi har skabt etprogram, der vil kunne vare de næste 10-20 år, og det er ikke mindst arbejdet for at sikre dette, som har gjort det spændende at være med til at lave. Det er jo altid faren for en politiker på Christiansborg - at blive alt for dag-til-dag-fikseret. Og det er til gengæld for sjældent, at vi får lejlighed til at tænke på de helt overordnede mål - hvad det er vi vil med vort land. Det har vi nu nedfældet i vort principprogram.

Som nævnt ligger der nogle meget spændende og afgørende måneder foran os. Poul Lindholm Nielsen vil lige herefter gennemgå de praktiske ting, der ligger for i forbindelse med lokalvalgene og folketingsvalget - og som må og skal være bragt i orden, hvis vi skal opnå nogle gode valg.

I den forbindelse vil jeg meget gerne slå fast, at vel har Dansk Folkeparti klaret sig godt i de meningsmålinger, vi har haft siden partiets stiftelse for to år siden, og noget kunne tyde på, at vort budskab er ved at slå igennem. Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at vi - hver gang vi får en flot meningsmåling - ja, så bliver vi naturligvis meget glade. Dog ikke mere løssluppent end at vi snart efter en lille hyggestund arbejder koncentreret videre.

Jeg tror netop, det er det kendetegnende ved hele stemningen og holdningen i Dansk Folkeparti - at der bare ufortrødent tages fat og arbejdes videre. Vi ved, hvad vi vil. Og vi ved også, at det ikke er nok så mange meningsmålinger, der vinder valget for Dansk Folkeparti.

Der er heller ingenting, der er givet. Vi skal aldrig bilde os ind at vi kan det hele. Succes koster! Der skal slides og slæbes for Dansk Folkeparti. Det er blandt andet det, vi skal give hinanden hånden på her i weekenden.

Når folketingsvalget så er overstået, vil vi se hvor langt, vi reelt er nået med hensyn til at sikre opbakning til Dansk Folkeparti. Og samtidig vil vi vurdere, hvad vort råd til dronningen vil være i forbindelse med en regeringsdannelse.

Dansk Folkeparti er ikke noget alt-eller-intet-parti. Vi har for længst gjort det klart, at vi under alle omstændigheder vil pege på borgerlig forhandlingsleder - med henblik på at få en borgerlig statsminister og en borgerlig regering efter valget.

Det betyder ikke, at Dansk Folkeparti vil støtte en VK-regering uanset hvilken politik, den vil føre. Men i modsætning til signalforvirringen omkring netop Fremskridtspartiet, der vil kræve en skriftlig aftale med Venstre og Konservative inden man peger på en borgerlig statsminister og ellers vil melde pas - det vil sige pege på sig selv ved en dronningerunde, er Dansk Folkeparti garanten for en borgerlig regering efter næste valg.

Vi løber ikke den risiko at Nyrup-regeringen fortsætter. Vi ønsker en borgerlig regering, hvor Dansk Folkeparti skal have indflydelse. Det får vi ikke med en socialdemokratisk statsminister ved roret.

Den politik, en borgerlig regering skal føre, vil naturligvis være afhængig af, hvilken indflydelse Dansk Folkeparti får på den førte udlændingepolitik, retspolitik og skattepolitik. Ikke mindst med hensyn til skattepolitikken vil Dansk Folkeparti i høj grad kunne samarbejde med en VK-regering. Der er så mange sammenfaldende synspunkter, som man vil kunne forsikre sig om ved at læse det skattepolitiske oplæg, som vi offentliggjorde her i sommer. Dansk Folkeparti er tilhænger af en meget kraftig skattenedsættelse, kombineret med offentlige besparelser.

Vi vil være med til at ændre skattepolitikken markant. Det er nødvendigt, hvis det i det danske samfund skal kunn e betale sig at arbejde, være initiativrig og igangsætter. I forbindelse med vort skattepolitiske oplæg anviser Dansk Folkeparti kortsigtede besparelser henholdsvis skattelettelser på cirka 30 milliarder - og det vel at mærke uden at én eneste krone går fra samfundets svage.

Ved dette, Dansk Folkepartis 2. årsmøde, ser jeg frem til en spændende og frugtbar debat - ikke mindst i forbindelse med EU og udlændingedebatten, ligesom jeg glæder mig til at høre årsmødets gæstetaler, pastor Søren Krarup senere i eftermiddag.

Lige fra Dansk Folkepartis start har det været en stor glæde at være sammen med jer medlemmer til møder rundt omkring i landet. Jeg ser altid frem til jeg skal ud til møder i medlemskredsen, og til dette 2. årsmøde har jeg glædet mig utrolig meget.

Det er ikke altid, jeg når at få sagt tak til alle dem, der udfører en specielt god indsats. Det betyder meget for Dansk Folkeparti med aktive medlemmer. Derfor opfordrer jeg til at I alle holder dampen oppe. Dansk Folkeparti skal være synlig flest mulige steder, og det gøres ved en aktiv og målrettet indsats for et bedre og gladere Danmark. Lad os fortsætte i den ånd, Dansk Folkeparti blev stiftet i for 2 år siden.

Godt årsmøde.....!